

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209807
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614209807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1) P. C., H.. XX. X. XXXX, trvale bytom F. D., C. XXX/XX a 2) T. C., H.. XX. XX. XXXX, C. E. F. XX, X. F. Z., o zaplatenie 6957,44 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný 1) a žalovaná 2) s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 4862,19 eura, úrok z omeškania vo výške 36,81 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4434,66 eura od 4. 11. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Vo zvyšnej časti sa žaloba sa z a m i e t a .

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 166,80 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 363,03 eura, ktoré sú žalovaný 1) a žalovaná 2) p o v i n n í zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcovi spoločne a nerozdielne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 11. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému 1) a žalovanej 2) zaplatenia 6957,44 eura, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 12. 2010 do 3. 11. 2012 vo výške 238,58 eura, úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6957,44 eura od 4. 11. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 27. 9. 2012 zo K. K., a. s.. Postupca so žalovaným 1) uzatvoril dňa 19. 7. 2005 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky. Zmluva spíňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je absolútnym obchodom. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 12309,85 eura a pozostávala z istiny vo výške 10369,82 eura, úroku vo výške 1147,90 eura, úroku z omeškania vo výške 756,25 eura a ostatného príslušenstva vo výške 35,88 eura. Postupca poskytol žalovanému 1) úver vo výške 8796,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 124,24 eura. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 20. 12. 2010 do 20. 7. 2015, pričom splátky pôvodne splatné od 20. 11. 2012 do 20. 7. 2015 sa stali splatnými dňa 3. 11. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Po postúpení pohľadávky mu žalovaní žiadnu sumu neuhradili.

Žalovaní sa k podanej žalobe nevyjadrili.

Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené a žalovaných, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca ani žalovaní svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, dohodou o ručení, všeobecnými obchodnými podmienkami K. K., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou na splatenie úveru, pokusom o zmier a amortizačnou tabuľkou, zistiť nasledovný skutkový stav:

K. K., a. s. ako veriteľ a žalovaný 1) ako dlžník uzatvorili dňa 19. 7. 2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 265.000 Sk. Žalovaný 1) sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver, vrátane úroku vo výške 11,10 % ročne, v dojednaných splátkach vo výške 3743 Sk mesačne, počnúc od 20. 8. 2005, s konečnou splatnosťou úveru 20. 7. 2015. Účastníci si dojednali aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4300 Sk, poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 5,51 %.

K. K., a. s. a žalovaná 2) uzatvorili dňa 19. 7. 2005 dohodu o ručení, v ktorej žalovaná 2) ako ručiteľ vyhlásila, že uspokojí pohľadávky veriteľa z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, uzavretej so žalovaným 1) ako dlžníkom, vrátane príslušenstva, v prípade, ak ich neuhradí dlžník riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkov.

Podľa čl. 7.6.1. písm. a) všeobecných obchodných podmienok K. K., a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnom splatnosti.

K. K., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27. 9. 2012 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovaným v celkovej výške 12309,85 eura, z toho istina 10369,82 eura. K. K., a. s. oznámila žalovaným postúpenie žalovanej pohľadávky dňa 15. 10. 2012.

Žalobca dňa 15. 10. 2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na jeho úhradu do 30. 10. 2012.

Pokusom o zmier zo dňa 29. 10. 2014 vyzval žalobca žalovaných na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 12310,68 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že K. K., a. s. ako veriteľ a žalovaný 1) ako dlžník uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému 1) poskytnutý úver vo výške 265.000 Sk, ktorý sa zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 11,10 % ročne, v splátkach po 3743 Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky

zákonom požadované náležitosti. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 15. 10. 2012 a vyzval žalovaných na úhradu nesplatenej časti úveru do 30. 10. 2012. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú žalobca uzavrel so K. K., a. s., ako aj oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 20. 12. 2010 do 20. 7. 2015. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offo prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1) vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1) vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 28. 11. 2014, v čase podania žaloby už boli premlčané žalobcom uplatnené splátky splatné od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011, t. j. 12 splátok po 124,24 eura, spolu 1490,88 eura. Preto súd žalobu v časti premlčaných splátok, t. j. vo výške 1490,88 eura, zamietol. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému 1) povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4862,19 eura, pozostávajúcu z nezaplatených splátok úveru splatných od 20. 12. 2011 do 20. 10. 2012, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 11 splátok po 3743 Sk, čo činí 41.173 Sk a istiny zo splátok splatných od 20. 11. 2012 do 20. 7. 2015, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, činí 105.305,30 Sk, spolu 146.478,30 Sk. Súd žalobu v časti úroku zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. zo splátok splatných od 20. 11. 2012 do 20. 7. 2015, spolu vo výške 604,42 eura, zamietol, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

Keďže žalovaný 1) sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 36,81 eura, vyčísleného v sadzbe 8,75 % ročne, ktorý nebol v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov (v uvedenej sadzbe si ich uplatnil žalobca v podanej žalobe), a to z jednotlivých nepremlčaných splátok, t. j. zo splátok splatných od 20. 12. 2011 do 20. 10. 2012 (do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, t. j. od 21. dňa v kalendárnom mesiaci, do 3. 11. 2012, t. j. tak ako si to uplatnil žalobca v žalobe, avšak vždy len z časti splátky pripadajúcej na istinu, nakoľko úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nie je možné priznať z úroku, t. j. z príslušenstva pohľadávky (Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo - úroky z omeškania z príslušenstva - úrokov). Úrok z omeškania potom predstavuje od 21. 12. 2011 do 3. 11. 2012 zo sumy 2450,05 Sk 187,36 Sk, od 21. 1. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2473,76 Sk 170,79 Sk, od 21. 2. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2497,70 Sk 153,88 Sk, od 21. 3. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2521,87 Sk 137,83 Sk, od 21. 4. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2546,28 Sk 120,25 Sk, od 21. 5. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2570,92 Sk 102,92 Sk, od 21. 6. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2595,80 Sk 84,63 Sk, od 21. 7. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2620,93 Sk 66,60 Sk, od 21. 8. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2646,29 Sk 47,57 Sk, od 21. 9. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2671,90 Sk 28,18 Sk a od 21. 10. 2012 do 3. 11. 2012 zo sumy 2697,76 Sk 9,05 Sk, spolu 1109,06 Sk, t. j. 36,81 eura. Taktiež súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 4. 11. 2012 do zaplatenia, avšak len zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy istiny zo splátok úveru splatných od 20. 12. 2011 do 20. 10. 2012, vo výške 28.293,26 Sk a zo sumy istiny zo splátok splatných od 20. 11. 2012 do 20. 7. 2015 vo výške 105.305,30 Sk, spolu zo sumy 133.598,56 Sk, t. j. 4434,66 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Nakoľko žalovaná 2) uzavrela so K. K., a. s. dohodu o ručení, v ktorej vyhlásila, že uspokojí pohľadávku veriteľa zo zmluvy o úvere, ak ju neuhradí dlžník, súd zaviazal na úhradu priznaného plnenia aj žalovanú 2) ako ručiteľa, spolu so žalovaným 1) tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Ručenie ako zabezpečovací právny inštitút slúži na zabezpečenie veriteľovej pohľadávky z hlavného záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Obsahom ručenia je záväzok, že ručiteľ splnení záväzok dlžníka voči veriteľovi, ak ho nesplní dlžník. Na základe ručiteľského vyhlásenia vzniká právny vzťah medzi veriteľom a ručiteľom, obsahom ktorého je záväzok ručiteľa uspokojiť veriteľa, ak tak neurobí dlžník. Z vykonaných listinných dôkazov, a to z vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, mal súd preukázané, že žalovaný 1) ako dlžník z hlavného záväzkového vzťahu (zmluvy o úvere) nesplnil svoj dlh na písomnú výzvu veriteľa, preto vznikla žalovanej 2) ako ručiteľke povinnosť uspokojiť pohľadávku žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 4862,19 eura, čo percentuálne činí 70 %, jeho neúspech 2095,25 eura, čo percentuálne činí 30 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 40 % (70 % - 30 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 40 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 417 eur, čo činí 166,80 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 40 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 907,58 eura, čo činí 363,03 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 4. 11. 2015 po 237,34 eura, čo činí 712,02 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2015 vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), cestovné za účasť na súdnom pojednávaní dňa 4. 11. 2015 vo výške cestovného prostriedkom verejnej hromadnej dopravy 2 x po 11,90 eura, spolu 23,80 eura (§ 15 písm. a/ citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 736,49 eura, čo činí 147,29 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu, a to spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.